

германските социал-демократи не бива да се повторя. Никога още не е съществувало в лагера на II Интернационал такава идейна безпътица, като днес. В всичките социал-демократически партии става силно разложение. От техните редове се отделят два основни лагера: наред с съществуващи лагер на реакционните елементи, които всячески се стремят да запазят блока на социал-демокрацията и яростно отхвърлят единния фронт с комунистите, започва да се формира лагера на революционните елементи, които се съмняват в правилността на политиката на класовото сътрудничество с буржоазията, които са за създаване единен фронт с комунистите и започват в все по-голяма степен да минават на позициите на революционната класова борба.

Така, фашизма, който се появи като резултат на упадъка на капиталистическата система, в края на краищата, действа като фактор за по-нататъшното й разлагане. Така, фашизма, който поема ангажимента да погребе марксизма, революционното движение на работническата класа, в резултат на диалектиката на живота и класовата борба, сам води към по-нататъшното развитие на онези сили, които ще бъдат негови гробокопачи. (Ръкоплескания).

ЕДИННИЯ ФРОНТ НА РАБОТНИЧЕСКАТА КЛАСА ПРОТИВ ФАШИЗМА.

Другари, милиони трудящи се и работници в капиталистическите страни поставят въпроса: